

ALDUNAI LAPOK

közlöny BÁCSKA számára.

Szerkesztő-hivatal:

Báránutca, 481 sz., hová minden a lapot érdeklő
küldemények bérmentve intézendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár: helybe vagy vidékre egy évre 4 forint,
félévre 2 fr., negyed évre 1 fr. oszt ért

Hirdetmények beiktatási díja:

háromhásos sor helye 6 kr.; ismételve
3 kr.; bélyegdij 36 krajcár.

GAZDÁSZAT, IPAR, KERESKEDELEM.

Arkelet a bécsi börzén, július 4-én.

Nemzeti kölcsön	79.30	Éjsz vaspálya 1000 pft.	186.80	Hitelintézeti sorsj. 100 oft.	106.75	Budai sorsjegy 40 oft.	36.75
5% metalliques	70.30	Állam-vaspálya 200 pft.	256.—	Duna-gőzh.-tás. " 100 oft.	100.—	Windischgrätz " 20 pft.	23.50
5% magy. földt. kötv.	72.25	Nyugoti-pálya 200 pft.	192.50	Hg. Eszterházy " 40 pft.	83.50	Gr. Keglevich " 10 pft.	14.50
5% erdélyi " "	69.—	Tiszai-pálya 200 pft.	126.—	Hg. Salm " 40 pft.	40.—	Augsburg váltó	108.—
5% bán. horv. és szláv	70.25	Duna-gőzh.-társ. 500 pft.	447.—	Hg. Pálffy " 40 pft.	37.50	London "	125.90
Bankrészvény	849.—	Triesti Lloyd-társ. 500 pft.	195.—	Hg. Clary " 40 pft.	36.75	Arany	6.02
Hitelintézet	190.30	Budapesti lánchíd 500 pft.	380.—	Gr. St. Genois " 40 pft.	39.25	Ezüst 100 forintért	125.75

A Bács-Bodroghmegyei Gazdasági Egyesület alapszabályainak tervezete.

A Társaság.

1. §. A Bács-Bodroghmegyei földbirtokosok és szakavatott mezei gazdák felsőbb engedelem mellett társaságot alakítanak, melyben ezen cím alatt „Bács-Bodroghmegyei Gazdasági Egylet szellemi és anyagi tehetségeiknek egyesítése által, az alább körülírt célra közösen működni és hatni törekcsenek.

Tagjai.

2. §. Ezen egyletnek rendes tagja lehet az, ki az alább megírt tartozások teljesítésére magát kötelezi, és ki az aláírás lefektetése után az igazgató választmány szavazata által illyennek elfogadtatik.

3. §. A tagok alapítók, vagy részvényesek.

4. §. Alapító az, ki az egylet részére legalább 100 forintnyi alapítványt tesz, melynek 5% kamatját a kitűzött időben fizeti.

Kötelezései és jogai.

5. §. Az aláírás hat egymásután következő évre kötelez, melyek alatt minden aláíró tartozik évenként öt új forintot az egyleti pénztárba előzőleg befizetni, s a nagy, vagy választmányi üléseknek megbízásaiban legalább egy évig minden készséggel, és buzgósággal eljárni; hat éven túl, ha az aláíró kilépését nem jelenti, következő hat évre kötelező tagnak tekintendő.

6. §. Ezekon kívül az egylet — nagy gyűléseiben nevez tisztelbeli tagokat, mely kinevezései által a mezei gazdaság körül kitűnő érdemeket szerzett vidéki jelentőségeket kíván megtisztelni.

7. §. Az egyletnek minden tagja, tisztelbeli és rendes a nagy gyűlésen egyenlő, de csak egy szavazattal bír. Kivétel az egyleti ügyön iránti intézkedések körüli határozatoknál leendő, hol az alapító tagok szavazata kétszer számítottatik. Testületek, nők, és kiskorúak szavazat-jogukat képviselők által gyakorolják; egyesek magukat nem képviseltethetik.

8. §. A rendes tagoknak valamint egyenlők kötelezettségeik, úgy jogaik is mindenben egyenlők lesznek; azért idővel, ha az egylet gyarapodván tagjainak bármennyi kedvezményeket nyújthat, abban minden rendes tag egyenlően részesülend.

9. §. Az alapítványi tőkéje csak közgyűlési határozat tolytán mondható föl, ez is csak két esetben történhetik: 1) ha kamatját rendszeresen nem fizeti az alapító, 2) ha az egylet alapítókéjét fekvő vagyon vásárlására és beruházásokra akarja fordítani.

10. §. A részvényeseknél közbejött haláleset a kötelezettséget megszünteti.

11. §. Az alapító halálával a jog és kötelezettség az egyenes örököse, annak hijával pedig az alapítvány az egylet részéül.

12. §. Mind az alapítvány után járó kamát, mind az évi részvény-díj fél-fél évenként előlegesen fizetendő; nemfizetés esetében törvény útján is behajtható.

Célja.

13. §. Az így megalakult Bács-Bodroghmegyei gazdasági egyletnek célja az, hogy az okszerű mezei gazdaságot minden ágaiban általánosan megismertesse, annak előmozdítására különösen a megye viszonyai közt a legutolsó izekig hasson.

Feladata.

14. §. E célnak elérésére az egylet mindenen előtti feladatának ismerendi: az egylet körében mezei gazdasági, vagy gazdaságát bármikép érdeklő viszonyairól, és körülményeiről lehetőleg tökéletes adatokat gyűjteni, ezeknek előnye az egylet minden a gazdaságot közvetlenül, vagy közvetve érdeklő ilyenem előlépésekkel, új találmányokkal s. a. t. tökéletesen meg-

15. §. Mivel pedig az okszerű gazdaság szintén úgy, mint a tudományosan kezelt iparnak bármely ága az idő szerint folyvást fejlődik, és tökéletesből, fő teendői közé sorolja az egylet minden a gazdaságot közvetlenül, vagy közvetve érdeklő ilyenem előlépésekkel, új találmányokkal s. a. t. tökéletesen meg-

ismerkedni, azoknak e megye viszonyai közti alkalmazását megkísérteni, ez által egyeseket a kétséges kísérletektől megmenteni, a célszerű újításoknak sikeres voltáról pedig mindenkit gyakorlatilag meggyőzni.

16. §. Ezen általános törekvés mellett a helybeli gazdaságnak egy nemét sem fogja figyelem nélkül hagyni, sőt inkább azt minden részletében kívánja tanulmányozni és azért:

1) a földmívelést minden ágában;
2) az állattenyésztést minden nemében;
3) a gépészetet, és egyéb a gazdaságra ható iparágat külön szakosztályokban szakavatott egyének által tárgyalatni.

17. §. A gazdalkodás emeltyüinek, az arraható szellemi és anyagi tényezőknék: u. m. birtok, tőke, munkaerő, gazdasági képzettség, sat., tanulmányozását, úgy a gazdaságot segítő és védő intézményeknek méltánylását, s azoknak különösen e megye viszonyai közti felhasználását, szintén teendőihez számítottatik.

18. §. Mindezekről, s egyéb a mezei gazdaságot érdeklő tárgyakról kívánt tudakozódásokra kész s mennyiben tehetségében állandó kimerítő tudósításokat nyújtand a vidéki közönségnek.

19. §. Ezen előteendőinek teljesülte után, a mennyiben az egylet anyagi ereje ezt engedi, nagyobb szerű eszközökkel is szándékozik e vidék gazdaságának emelkedésére hatni, u. m. kiállítások rendezése, példány-gazdaságok felállítására, és végre gazdasági tanítványok alapítása, és löversenyek által.

20. §. A mennyiben pedig ezen nagyobb szerű s több tehetséget igénylő vállalatoknak létesítése erejét túlhaladná, azon reményt táplálja e megyei egylet, miként azoknak elérésére szomszéd megyebeli hasonló társulatokkal kezdet fogva s egyesített erővel fog működhetheti.

21. §. Egyéb most még nem is sejdíthető, de időjáráttal a gazdaság emelésére szükséges vagy hasznosnak ismerendő teendőknék kitanulása, és a kormánytól nyerendő jóváhagyás mellett alkalmazása ezen egyletnek természetes és folytonos feladata marad.

22. §. Ha az egylet akár megyebeli községek-től, akár egyesektől minta gazdaságok felállítására földet nyerne, akár vásárolna, ezeket erejéhez képest fölszerelni, okszerűen berendezni és kezelni fogja.

23. §. Az egylet székhelye Szabadka, hol az egylet hivatalos szállást tart.

24. §. A hivatalos szállással gabnacsarnok állittatik föl a titkár vezetése mellett, hol az eladó termesztményekből mutatóványok láthatók, s ezek ára és mennyisége megtudható lesz.

25. §. Úgyane hivatalban minden a gazdasághoz tartozó jelentés, tudakozódás elfogadtatik, az e célra szánt nyilvános könyvbe iktattatik és az egylet közlönyében kiadatik.

26. §. E hivatal hasznát csak egyleti tag élvezheti.

27. §. Minden évben ha a választmány jónak látja gazdasági kiállítást, ugyszint a közgyűlés által meghatározandó díjak mellett löversenyt rendez, mindenkor a választmány által meghatározandó helyen.

28. §. Kiállításra hozhat tárgyakat mindenki, ha nem egyleti tag is.

29. §. Kiállítások alkalmával olcsóbb, kisebb szerű gépek, gazdasági eszközök, nemes fajú hasonlatok, pénzbeli jutalmak, és dicsérő oklevelek osztanak ki. — Különös gondot fog az egylet jó cselédek jutalmazására fordítani.

30. §. A bírálatok a kiállítás alatt bevezendő, s a jegyzőkönyvek szintén akkorig befejezendők.

(Folytatása következik.)

Időjárás és gazdasági észletek.

BAJA vidéke, Rigica, jun. 29.

Habár vidékünkön általános gazdag termést reménylünk, ez az országos tavaszi roppant esőzések és vízáradások által történt károkat egészen pótolni, s a némely helyen támadt szükségét fődözni aligha leendő képes; különben aratásunkat az árpával megkezdvén az várakozásunknak nem igen felelt meg, keresztyje alig adván 3 kis vékát; szénára is többre számítottunk; a tavaszi folytonos esőzés, arra következett hosszas szárazság s igen nagy meleg mindenestre káros hatással voltak; a rozsban és zabban sok üszög mutatkozik; a kukorica helyenkint növéseben elkésve silány. Tegnap ismét éji 11 óra tájban bár rövid ideig csöndesen esőzött, ez a gabnaszem fejlődésére igen üdvös volt; így mi mégis tán majd elmondhatjuk: hála Istennek, kenyérünk megtermett; arra azonban alkalmassint készen kell lennünk, hogy sok testvéreink (különösen a vízárral sújtottak) házához a szükség be fog köszönteni; erre szívfüdalommal gondolva valóban kívánatos lenne, ha a magas kormány jó eleve arról, hogy a gabnanevelők idő előtt külföldre ne vitessenek, gondoskodnák; mert habár külsőzégi testvéreinket mindenben, mi fölünk telik, segíteni tartozunk, hazánk szülöttit, népeit azonban mégis jobban szeretjük.

Napi eseményeink közt megemlítendő, hogy jun. 21. délután Petrovics megyefőnök ur helységünkben megfordulván a selyemtenyésztést meglátogatta. — Jun. 30-án az eszéki selyemgyár igazgatójának megkeresése folytán az Apatinban lakó s vidékünk selyemtenyésztésére felügyelő Radojcsics ur látogatta meg a tenyészdét; állításaként a környékben sehol, még Albrecht főherceg ő fenségének a szomszéd Baranyában levő Lak-pusztáján kísérletképen kezdeményezett selyemtenyészdjében sem oly szépek és jók a békák, mint itt. A gubókészlet körülbelül már 10 mázsányit teszen. Az egész természetnyit annak idejében közölni fogom; körülbelül 40—50 mázsára van kilátás. — Hir szerint Franciaországban Lyonban a selyemgubó fontja 8 frank. Talán nyereség volna gubóinkat eladás végett oda szállítani. Apatinban az első osztályu gubó fontjéért 1 ft. 5 krt. ígérnek. — Egy szántovai leány, ki munkára tenyészdékbe jött, a kifejlett selyembogarakat nagy étvágygyal enni kezdé; kisült, hogy eszelős.

Kovács Nep. János. FUTAK, jun. 27. F. hó 27-én éjjel a jég vetéseinknek meglehetősen ártott, főleg a kendernek. A bazát majdnem mindenütt lefekteté és helyenkint szőlőinkben a gyenge fürtöket letördelé. — M. I.

Piacok.

BAJA, jul. 7. Utolsó tudósításunk óta a gabnauzetben semmi megjegyzésre méltó forgalom nem történt, s a vásárlás, mint ez évenként ezen időben történni szokott, csak a helyi szükségletekre szorított; az árak lanyha tudósítások következtében alább szállottak. Buza 3.80—3.90 ft.; rozs 2.40—2.50 ft.; zab 1.16—1.20 ft.; kukorica 2.14—2.20 ft. — F. M.

PEST, jun. 5. A gabnauzetben jelenleg uralgó lanyha hangulat következtében ma semmi különös megjegyzésreméltó nem történt. — P. L.

Vegyesek.

Békés-Csabán f. é. szeptemberben gépkiállítás lesz.

A miskolc-kassai vasutvonalon a sineket már Hidas-Németiig lerakták. Remélik, hogy a vonal augusztus elején megnyitható lesz.

A sárosmegyei gazdasági egylet szervező gyűlést egy szakasz szuronyos csendőr oszlatta szét. A jövő aratásra nézve a Duna-, Vág- és Ipolyvölgye nem jogosít föl oly szép reményekre, mint az alföld.

Vizállás.

Pest. jul. 5. 10' 2", fölül.
Szeged. jul. 4. 17' 9" 0".

Sorshúzás.

Budán jul. 4-én. 84, 59, 69, 25, 86.
Bácsben jun. 27-én. 36, 53, 77, 87, 59.

NAPLÓ.

* Ó cs. kir. Apostoli Fölsége f. évi jun. 16-ról kelt legfelsőbb határozatával a kalocsai érseki káptalannál **Klaszanovich Marián** kanonoknak örkanonoki állásra, **Kovács József** kanonoknak a sz. Pálról nevezett bácsi prépost állásra, **Barakovics Antal** kanonoknak a székes-egyházi főesperesi állomásra s **Antunovics János** kanonoknak a bácsi főesperesi állásra előléptetését helybenhagyni, s ugyanakkor kanonokká a nevezett káptalannál **Kubinszky Mihály** tudort, a hittan tanárát és címzetes udvari káplánt, s **Lichtensteiger Ferenc** ordináriatusi titkárt, még pedig előbbi a tiszai főesperesi állásra előlépés szabadékával s az utóbbit a kalocsai érseki megyében az iskolai főfelügyelői állásra kijelölés mellett legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

* A legközelebb kanonokká kinevezett **Lichtensteiger Ferenc** érseki titkár ezelőtt néhány évvel a bajai főgymnasium tanára volt.

* **Szegzárdon Garaynak** határoztak emlékoszlopot állítani.

* **Rajacsics szerb patriarcha** ő excellentiája — írja a **M. Sajtó** — Bécsbe szöktetvén, vasárnap a fővárosban körösztil utazott. Valamint a gözösön, ugy a fővárosban is mindenütt, hol megjelent, kitünő figyelem és tisztelet nyilatkozott irányában.

* **Sokcevic** altgy horvátországi bán és volt temesibánsági és szerbvajdasági kormányzó e héten Zágrábba utazik, állomása átvétele végett.

* **Reményi Kalocsán** hangversenyt adott.

* A közkedvességü „**Pesti Hirnök**” már másodszer nagyobbított meg.

BAJA.

* E hó 4-én, szerdán utazott el a gözhajón városunk mellett **Temesvárra** a temesi bánóság és szerbvajdaság új kormányzója, gróf **Bigot de Saint-Quentin** altgy. A gözhajó kikötő-helyén a helybeli cs. kir. járásbíró, katonai tisztikar, lelkészek és városi tisztviselőség élén **Lujánovics zombori cs. kir. megyei biztos** ur üdvözölte az új vendéget. A kormányzó ur nyájas leereszkedéssel fogadta a tisztelgőket.

* A bódogtéri sétány oly szép már, hogy általa a községi hatóság a községet valóban hálára kötelezte. Nem hiányzik egyéb, mint az utakat megszelesíteni s legalább 10 padot állítani.

* Reméljük, hogy **Bácska** egyetlen közlönye az „**Aldunai Lapok**” a bacs-bodroghmegyei gazdasági egyesület hivatalos lapja leend, annál inkább, mert gazdászattal kiválólag foglalkozik.

* Szeretnők tudni hány kereskedés vezetetik városunkban magyar nyelven!

* Ismét egy új szép vászonkereskedés nyitott. Cége: **Franz Krause**.

* Az uszodának 84 rendes látogatója van. Szép kevés!

* **Sz.-István községe** (Baja mellett) a magyar akadémiának egy hold földet ajándékozott.

* **Reményi**, nem birván előadási engedélyvel a szerbvajdaságra, a pestmegyéhez tartozó, de Baja szivéhez csak egy pernyire fekvő **Pandur-szigeten** tartandja hangversenyét.

Céllövészet. Jun. 1. **Pilaszánovits** K. 2 négy., 4 hárm., 4 kett.; **Klénantz J.** 1 hárm., 6 kett.; **Volarits G.** 1 négy., 2 hárm., 2 kett.; **Athanackovits T.** 3 hárm., 2 kett.; **Esenlohr J.** 1 négy., 1 hárm.; **Votarits A.** 1 négy., 1 kett.; **Harlikovits I.** 1 hárm.; **Kilvein L.** 1 kett.

* A minden jót és szépet előmozdító **takarékpénztárnál** horvát-sorsjegyek még folyvást kaphatók. Ára 50 kr.

SZABADKA, jul. 4. Városunk társaséleti mozzanatairól van szándokunk hetenkint az „**Aldunai lapok**” hasábjain egyet-mást elmondani; kezdjük azt azért legelőször is a kaszinón, mely folyó hó 1-én tartotta féle

közgyűlését. Az igazgatóság jelentése minden jelenlevő tagot örömmel töltött el azon szép eredmények hallatára, melyeket egyesesen ezen egyesület tevékenységének köszönhetni s melyek különösen magyar nemzetiségi szempontból méltók a megemlékezésre. Nem volt ugyanis ez egyesület létrejötte óta városunk akár szellemi akár anyagi jólétére kiható mozzanat vagy eszme, mely nem itt született, vagy kivitelét elősegítendő, itt szoba nem hozatott volna. S ez állításunknál tényekre utalhatunk. Ez évben például első a kaszinó által nagy gonddal s ez alkalomnak megfelelő fényvel rendezett **Kazinci-bál**, mely a hasonló alapítványra, 300 pftot jövedelmezett s legszebb s legkedvesebb emlékül a magyar nemzeti viselkedés (s nem divat) elterjedését s szeretetét hagyta hátra úgy férfainknál mint magyar lelkű szép hölgyeinknél. Tevékeny részt vett az egyesület az irodalompartolásban 200 pftot utalványozván önálló irodalmi művek megszerzésére s 400 pftot legnagyobb részben magyar lapok járatására. — Az összes magyar hazában a szabadkai kaszinó volt első, mely a magyar nemzet legnagyobb fiáért gyászistentiszteletet tartatott, milyenre nem emlékeznek az aggok s milyenre nem fognak látni többé az ifjak. Szűkölködő horvát véreink javára hangversenyt rendezett, mely a nyomorral küzdők számára 400 pftot juttatott, s az Akadémia javára 200 pftot ajánlott. Keblében született meg a már e lapban is említve volt **Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület**, mely hiszszük, hogy a minden oldalról megingatott anyagi jólétnek helyreállítására a leghatalmasabb tényező leend. Iparos polgártársaink közül többen a kaszinó mintájára „**Iparosok egylete**” cím alatt egy társulattá alakulván s erre felsőbb helyről is engedélyt nyervén, a céhek megszűntével szétváló iparos társainkat ismét egy egészséges olvasztani iparkodtak. — Ránduljunk ki most már egy pillanatra a **Palicra** is. A vendégszobák részint helybeliek s vidékiek, részint betegek és nem betegek által mind el vannak foglalva. Már az idény elején két szenvedőt tett a palicsi viz boldoggá. Az egyik mankón jött úr a mult vasárnap már egész könnyűséggel járta a kálaloktást; a másik egy koscsiban ide-oda huzott kis gyermek pedig édes anyja véghetetlen örömeire egyszerre csak kikivánczozott kocsiájából s azóta folytonosan javul. A mi a fürdői életet illeti az meglehetősen sajátságos. Dacára hogy a vendégek nagy része mulatozási vágyból van **Palicson**, mégis csaknem egészen elzárkózott életet visznek, mi a különben is egyhangú fürdőt még élettelenebbé teszi. Egy lépés előre azonban itt is történt már. — Az elmúlt vasárnapokon t. i. (mikor rendesen katonazene van) a fiatalság táncot rendezett. Reméljük nem hagyják abban. A táncról eszünkbe jut, hogy a városerdejében, is táncmulatságot hirdetett a városi kertész minden vásár- és ünnepnapra. Ezt csak azért említjük meg, mert a derék úr hírdetése végére ezt írta „**kéretik mindenki tisztességes ruhában megjeleni**”. Mi is kérjük valamire t. i. hogy kertész úr meg máskor tisztességesen fejezze ki magát, ha bált akar rendezni! — Jövőre többet.

SZOMBATOS.

SZEGZÁRD, jun. 26.

A megye teremében **Tolnamegye** birtokos közönsége **Döry Frigyes** ur elnöklete alatt gyűlésezett. A gyűlés tárgya volt: a tolnamegyei fiók-gazdasági egyesület megalakítása. Az egyesület megalakítására 40 tagból álló bizottmány neveztetett ki. Gyűlés után a nagy vendéglő teremében fényes lakoma volt, melyen **Bartal György**, **Döry Lajos báró**, **Percel Béla**, **Pécsi József** prépost, **Borbély J.**, **Döry József**, **Thomaer Ignác** prépost és **Reményi Ede** lelkés és elmés toastokat mondtak. Délután öt órakor a megye teremében **Reményi Ede** nagyszámú közönség előtt hangversenyt adott.

TÁRCA.

Kopacsek Sebestyén.

PAPP RIKÁTÓL.

(Folytatás.)

Kopacsek úrral 17-én, tehát a házasság előtti napon találkoztunk s ott hagytuk el, midőn saját temetéséről ábrándozott.

Azt tudjuk, hogy nem valami fényes helyzet, midőn az ember saját temetéséről kénytelen ábrándozni. Más volna egészen, ha a feleségünkéről van a szó.

Bocsánat! de ez sem az én véleményem; mert nekem, hála Istennek — — vagy inkább nem hála Istennek — — azaz — — minő zavarban vagyok! Sehogysem tudom magamat kifejezni. Szóval, nekem még feleségem sincs.

De lássuk, mi történt tovább!

Ezalatt oly nagy sötétség lett, a mily nagyot képzelni csak bir az „**Allgemeine Zeitung**” Magyarországról; az eső pedig úgy omlott, mint a betyár szájából a cifra szavak.

Csak annyit mondok, hogy **Kopacsek** úr borzasztó egy órát állott ki; csodálkozunk lehet, hogy meg nem öszült; míg végre a távolban gyertyavilágot pillantott meg.

— Hála az égnek, földél alá jutunk! sohajtott megkönnyebbült szívvél; emberek közé kerülünk.

A másik pillanatban azonban eszébe jutott, hogy az idegen földél sohasem biztos; s hogy a szegénylegények is emberek.

A legény pedig ha szegény — ezt kellener korából tudta — desperációjában igen sokra képes.

— **János gazda!** szólott tehát, hogy némileg tájékozhasssa magát, s hangját, a menyire tehetségében állt, nyájassá tette. **János gazda**, mondja meg nekem, csárda az, a mi ott világít?

— Az gyertya, nem csárda.

— **Édes János barátom**, maga nagyon tréfás ember, és én szeretem is a tréfás embereket; de lássa nem jó ilyen időben az Istent kísérteni; lám a ménkü minden percben leüthet!

— **Leüthet hát.** Hogy az istennyilába ne; hisz nincs más dolga?

— **Leüthet hát!**... **Bárca** a nyakad közé ütne!... **Zsivány!** ezt azonban jónak látta csak úgy privátim gondolni. — **Nohát** mondja meg **János gazda**, mi az, a honnan a gyertyavilág jó?

— Ablak.

— **Ablak?**... **Hogy** az legyen rád nézve az utolsó fényesség, a melyet ezen az ablakon látsz! — **De hát** mi az, a min az ablak van?

— Csárda.

— Csárda? És miféle csárda?

— Olyan mint a többi.

— **Olyan mint a többi!**... **Te** is olyan kötnivaló vagy, mint a többi! — **Hát** a csárdás milyen ember?

— Kétlábú.

— **Kétlábú!**... **Hogy** rúgjon agyon az egyikkel! — **Nem** azt értem **János gazda**; hanem derék ember-e a csárdás?

— Derék bizony!

— **Derék?** No az szép tőle, hogy derék — nagyon szép!

— **Pedig** mennyire derék! A lópatkót olly könnyen kettétörö, mint én vagy az úr a nádszálát; s ha neki feszíti lábait a földnek, két ló sem képes elhúzni. A multkor láttam, midőn négy szegénylegényt, kik ingerkedtek vele, úgy az asztal alá teremtett, mintha onnan nőttek volna ki.

Kopacsek úrral egyet fordult a világ. — **Hát** szegénylegények is járnak a csárdába!

— **Néha** bizony bevetődnek; különösen ilyen infámis időben.

Sebestyén gazda megbánta, hogy kérdezősködött. Nem is szólott aztán többet, hanem a sorsra bízta magát; hozzon jót vagy roszt, most már úgy is mindenre el kell készülnie.

Mintegy félóra alatt a csárdához értek. Midőn Kopacsek úr a szobába lépett, első gondja volt körülnézni, nincsenek-e valami gyanús személyek — vulgó betyárok. Vigasztalására azonban nem látott senki mást, mint a csaplárosnét, meg egy olyanforma egyént, minő hajdanában maga is volt t. i. kinek „se országa se hazája” — s a ki éppen most költé el sovány vacsoráját.

— Lehet itt meghálni? mondá aztán kissé bátrabban véve lélekzetet.

— Lehet. Külön szobát akar az úr? kérdé a nő.

— Nagyon szeretném, ha kaphatnék.

— Zsuzsi te, gyere csak be! Vezesd ezt az urat a zöld kemencés szobába!

Egy negyed mulva Sebestyén urat a szobában látjuk, a mint éppen szemlét tart a pozíció felett.

— Az ablakokon vas, az ajtó még új s erős, s a lakat is jó karban van. A zárvárt kétszer ráfordítottam; nincs mitől félnem. Pogyászat vizsgálta meg.

— Minden rendén van; semmisen hiányzik.

Aztán levetkőzött, a gyertyát eloltotta és lefeküött.

Elalunni azonban, ez egészen más kérdés volt.

Csaknem félóráig hánykolódott az ágyban; de álom nem jött szemére.

Végre cselhez folyamodott.

Visszaidézte t. i. azon unalmas időket, mikor krajeár nélkül kiindult onnan, hol az a fölséges komló terem, mikor kóborolt az országban, mikor hétszámra koplalt és annyit, hogy más tiz embernek is sok volt volna, mikor egész gardrójába alig állt annyiból, a mennyiből egy száz forintos bankót lehet készíteni; s különösen mikor kellner volt s mikor még a legutolsó lump is csak per „Sie“-nek szólította, gondolván, hogy ez majd álmot hoz szemére.

Nem használt semmit.

Aztán elmondta az „egyszeregyet” hat-szor, az „abc“-ét meg tizszer.

Ez sem használt.

Utoljára, mikor látta, hogy mindenből kifogy, elkezdett filozofálni.

— És még vannak, kik azt mondják, hogy az ember saját sorsának ura, hogy maga az ember a sors! — De disznó kemény ez az ágy! — Szeretném én azt az embert látni, a ki az én helyzetemben másként tene, mint én! — Mikor hajdanában a biliárdon háltam, nem törte úgy a derekam, mint ez a kukoricaszár itt, vagy mi. — Tagadhatlan, hogy egy felsőbb kéz vezet lépteinket.

Nagyot sohajtott és jobbra fordult.

— Atkozott legyei, most meg ezek nem hagynak békét! — Mily végtelen különbséget tesz csak egy puszta huszonnégy óra is! — És mily szemtelenek! Mintha fiakeres volt volna mindegyik! — Teszem azt holnap ilyenkor Vilma már nőm lett s én a kerek föld legboldogabb halandója vagyok.

Aztán elmélázott s gondolatai lassankint oly vakmerőkké váltak, hogy csakis egy völegénynek lehet megbocsátanunk.

— De hátha Vilma azóta megbánta szavát és visszavonta? — Nézd csak a kutyát éppen az orromra ült! és nagyot csapott a tobákvörvényre. — Vagy pedig hátha az a sápadt arcú Kereszti azóta megszöktette őt s holnap csak hült helyét találom? Ujra sohajtott és visszafordult balra.

— De Vilma azt nem tehettem... persze hogy nem tehettem!... S még az a kölyök mert fenyegetőzni, hogy lelő, mint egy verebet!... — De miért is teremtett az Isten ilyen haszontalan állatot, mint ez a légy! Most meg a fülemba bújt az istentelen! — A milyen dühödt, még meg is tehet!... Az a Kereszti, az a Kereszti!... Azok a sovány, sápadt emberek rendszerint veszedelmesek!... Sokkal jobb szeretném — ha Vilma nem is ismerte volna — — Vilma! — — milyen szép leány — — ez a — — Vilma! — — —

Kopacsek úr előtt lassankint összefolytak a képek — s végre szerencsésen elalult. Álma rendkívül zavart volt.

Majd a kocsiszt látta álmában, a mint az, az ablakvasak dacára, bebújik az ablakon s egyenest a ládának tart, melyről azt mondta, hogy tele van arannyal; ő kiált, a kocsis azonban torkon ragadja őt és fojtogatja; majd a csárdást látja, hogy az ajtót egy rugással belöki, s őt ágyastól felkapván, behajítja a kútba; majd meg a szegénylegényeket látja ólálkodni a ház körül fölfegyverkezett gyilkos szerszámokkal; majd pedig Keresztit látja, a mint az pisztolyal kezében a szobába lép, egyenest ágya felé tart, ott megáll s karjait keresztbe fonva, rettentő hangon fülébe kiáltja, hogy:

— Ébredj föl — rabló!

Ezen hangtól Kopacsek úr úgy megtalált ijedni, hogy csakugyan föléledt.

Fölnyitja szemét és látja, hogy gyertya ég a szobában.

Pedig tisztán emlékezett rá hogy eloltá azt, midőn lefeküött.

Körülnéz...

Ugy rémlik előtte, mintha embert látta a szobában.

De hátha álmodik csak? gondolja magában és szemeiből dörzsölni kezdi az álmot.

Ujra föltekint.

Egyszerre elsápad, borzadás fut végig a hátán s homlokára hideg veríték ül.

— Szent Isten!... Kereszti! rebegé aztán alig hallhatólag. Mit kere: ön itt?

— Önt! mondá hidegen az ifjú, kit Kopacsek atyánkfia Keresztinek szólított.

— Mit akar velem?

— Keljen föl és öltözzék?

— Keljek föl és öltözzem? — Miért keljek föl és miért öltözzem? — Én csak hét órákor szoktam fölkelni, most pedig éjjel is alig van még; aztán egyedül szeretek lenni ha öltözöm; mert én sokat tartok az etikérem; más jelenlétben sohasem öltöztem még — az szörnyen zseníroz, ha pongyolában látnak.

— Peti, Pista! jöjtek csak és segítetek ezen úrnak! Az idő rövid, sietnünk kell.

Két suhanc lépett be.

Kopacsek úr reszkedni kezdett, mint a cimbalomhúr, ha megütik.

Peti az ágyhoz lépett s kikapta belőle Sebestyén gazdát, míg Pista annak ruháit kereste össze.

— Segítség, gyilkosok! ordított Kopacsek, a mint csak kifért a torkán.

— Csak tessék! mondá hidegen az ifjú, még mindig keresztbe font karokkal. Kiabáljon a mennyit tetszik! Hanem egyelőre figyelmeztetem, hogyha rekedté ordítja is magát, hasztalan lesz; mert itt szavát nem hallja meg senki!

— Az Istenért hát mit akarnak önök velem?

Semmi válasz.

— Ha pénz kell, ott van a tárcám a ládám fenekén; ezer forint van benne... az mind az önöké; csak ne bántsanak!

Az ifjú megvető mosolyal tekintett Kopacsek úrra.

— Pista te! szólott Peti szétterjesztve maga előtt Kopacsek gazda nadrágját. Nézd csak minő stentelen, ménkünagy bugyogó ez. Láttál már ilyet valaha?

— Ejnye az ingalmát! válaszolt Pista, mialatt a nadrágba tekintett, akkora ez, mint egy verem. Üssön meg a guta mindjárt, ha öten bele nem férnénk!

— Csak nem kell rángatni azt a nadrágot; az drága nadrág! siránkozott Sebestyén úr. Tizenhat forintba került; tavaly csináltattam.

— Pista te! ez aztán has! folytató Peti, mialatt Kopacsek gazdát beültették a nadrágba. Mit szölsz hozzá.

— Az ám, hogy az istennyila csapjon bele! Ilyen hasak miatt kell nekünk annyit dolgozni, hogy majd megszakadunk bele!

— No készen vagyunk! mondá végre Peti.

— Mehetünk! parancsolá az ifjú.

— Nepomuki szent Jánosra! mondja meg ön hova visznek?

Szavaira senki sem felelt.

— Megölnek, jaj megölnek! siránkozik Kopacsek úr.

— Be kell kötni a szemét, a száját meg bedugni!

— Mindent megteszek, a mit kívánnak; nem bánom, kössék be a szememet, tömjék be a szájamat, vágják le a fületem; csak életemet kimélték meg!

— Két negyed tizenkettőre! szólott az ifjú órájára tekintve, mialatt Sebestyén gazdának szeme és szája lefegyvereztetett. Siesünk! Peti te vezetni fogod ezen urat; Pista meg szedje össze a pogyászt, mely e szobában van s rakja fel a hintóba!

És úgy lön, miként mondá.

Peti Kopacsek urat karon csipvén, az udvarra vezeté, hol egy hintó várt rájuk; míg őt ebbe nagy bajjal betukmálták, azalatt Pista a pogyászt rakta fel.

— Rendszerben van minden? kérdé az ifjú.

— Igen.

— Tehát mehetünk — e szavakkal a hintóba ugrott s Kopacsek mellett helyet foglalván, harsány hangon kiáltá:

— Hajts!

A kocsis a lovak közé csapott.

* * *

Másnap, tehát a menyekzőre kitűzött napon, délután öt órákor nagy zavarban találjuk a Rákodi házat.

Az esküvőnek egy óra mulva meg kellene történnie, és a völegény — nagyságos Kopacsek Sebestyén úr, még nincs jelen.

Az esküvés órája itt van és nincsen völegény!

Ki ne fogná föl e szavak nagyszerűségét?

Mikor az ember — idegen városban lévén — pompás szerelmi kalandot beszél el valakinek, és megtudja, hogy az a valaki az illető nőnek férje:

Mikor az ember levelet kap hazulról, melyben értesítik, hogy zsugori nagybátyja meghalálózván, őt tette egyedüli örökösévé, s ezen hirre rögtön hajóra ül és haza tér; a hajóállomásnál azonban a zsugori nagybátya az első, a kit meglát:

Mikor az ember hosszú ostrom után egy hölgnél annyira vitte a dolgot, hogy légyottot kap; s a kijelölt helyen és időben pontosan megjelenvén, a kedves helyett annak szeretett édes atyját látja maga előtt, ki gyanúsán forgatja kezében a nádpalcát: — mindezek igaz, nagyon kellemetlen dolgok; de mikor az esküvés órája itt van s nincsen völegény: ennél tán az volna csak kellemetlenebb, ha az ember már öt feleséget temetett volna s egyszerre mind az öt feltámadna.

Rákodi a papa, minél inkább közeledt a hat óra, annál dühöttebb lett.

— Ez szemtelenség, ez gyalázat! ordított csaknem magánkívül s akkorákat topantott lábával, hogy en miniature mennydörgésnek is beillett volna. Illy rutúl kiájszani az ubert; ekként tönkre tenni egy családnak hitelét s kockáztatni egy ártatlan leánynak jó hírnevét! Uram! — megjegyzendő, hogy mindenkit így szólított, még a feleségét is; lehet, hogy az utóbbinál birt is ez elnevezés némi alappal — Uram, ez — ez — alávalóság!

Rákodi a mama, mindezekre nem szólt semmit, hanem nagy bölcsen hallgatott, gondolván Pittacussal: nem tud beszélni, a ki hallgatni nem tud.

Rákodit a papát, ő vette rá ezen házasságra.

Vilma szobájába zárkozva, csaknem az egész napot siránkozással töltötte. Később azonban a mily arányban nőtt a papa bősültsége, ugyanazon arányban oszlott Vilma bubánata.

— Nem kívánom senki kárát, gondolá többször magában; de ne vegye Isten rosz néven — bár csak meghalna!

Azért mondom nektek fiatal emberek, addig házasodjatok, míg menyasszonytoknak nincs oka efféle pium desideriumokkal föllépni; nehogy később beteljesedjék rajtatok, a mit bölcs Salamon mond: egy okos nő a férjének koronája.

A hat óra mindinkább közelgett.

— Mit tegyünk most? szólalt meg végre Rákodi a mama.

— Ezt nem kellene kérdened, ha annak idejében rám hallgatsz; felelt Rákodi a papa.

— Igen?...s vajjon miért?

— Csak azért, mert én már kezdetben ellene voltam ez összeköttetésnek; hanem az asszonyosság okosabb akart lenni, mint én, s leányából erővel nagyságos asszonyt akart csinálni, nem törődve annak boldogságával. Most tehát lásd, mit csinál; én mosom kezemet.

— Azt csinálom, hogy megizenjük a vendégeket, miként a völegény megbetegedvén, a menyekző elhalasztatik.

— S azután?

— Mit azután?

— Ha sem meg nem érkezik, sem nem tudósít!

— De fog!

— No jó! Én tehát két napig még várok; de ha addig meg nem jön; akkor —

— Akkor?

— Akkor tudom, mit teszek.

E párbeszéd után a Rákodipár szétfutatta a cselédeket a városban imez üzenettel; hogy: tiszteli a tekintetes úr és tekintetes asszony a tisztelt vendég urakat és asszonyásokat, miszerint a völegény hirtelen kólikát kapván, meg nem jelenhetett; azért az esküvő elhalasztatik.

(Vége következik.)

Sicilia

geografiai és statistikai leírása.

(Folytatás.)

Az egész országban általános elégtelenség ualkodik; a népnövelés meddő; a nyomor környöretre indító. A nemesség és papság rendkívül számos. Van e kis szigeten 26000 világi pap, 12000 szerzetes és 30000 apáca, majdnem 2000 kolostorban. Nemcsak a természet, hanem a művészet is kitünően széppé tette e kis hazát; legszebb emléképményeit az ódon (antik) görög művészetnek köszöni; Förster állításaként a tartomány és nép fizionómiájában, noha valásra és nyelvre nézve olaszhoz számítható, a régi Hellaszszali rokonság első pillanatra észrevehető. A sziget, mely most olasz, s az ókorban görög volt, időfolytán a legkülönbözőbb népelemekkel kevertetett, s rendkívüli uralom-változásnak volt kitéve. Nem tekintve öslakóit, legrégibb lakóinak a szikulusokat kell tekintenünk, kik Italiából vándoroltak be, és valószínűleg Galiciából származtak, s a később beköltöző krétaiakkal és elymeikkel egy néppé olvadtak.

Sicilia számos városa közt a legnagyobb közé tartozik: Palermo mint első, Messina és Catania mint másodrangú város. Mind a három már az ókorban jelentékeny volt, azonban az akkori Syrakus és Agrigent városok meghaladták azokat. Palermo, a főváros, 200,000-nyi népességet számlál; főkvése az éjszakai parton az ugynevezett palermai öbölben a legpompásabbak közé tartozik. Itt alapíták a phöníciaiak Panormust, azaz minden népek kikötőjét; később a kartagoiak fővárosa lön, s Augustus óta római gyarmat. A mai Palermonak egyenes utcái vannak, melyek két főutban, Contrada-Passaro (Toledo) és Nuova végződnek; továbbá vannak pompás térei, fonséges sétányai, különösen a „Marina“ a tenger mentében, mely a nagy fűvészkerttel (Flora) végződik. A fejedelmi palota igen nagy

épület, ebben van Roger király gyönyörű kápolnája és a csillagda, hol Piazzí Ceres bolygót fölfödöze; ezen kívül diszesítik a törvényszéki palota, a nagyszerű kórház, a tébolyda; a templomok közt említésre méltó a gótizlésű székesegyház, a 60 kolostor közt az olivetani zárda. Van tudományos egyeteme, szép művészeti akadémiaja, zenedéje, 2 nagy tápkollégiuma, süket-néma-intézete, hajókázási kollégiuma, papnöveldeje, műtanodája, földirati intézete, s jeles könyvtára.

(Vége következik.)

JOANOVITS György.

Heti naptár.

Julius.

8. Vasárnap. — A bajai városháznál felfüggesztetik — a lövészársulat zászlója. A nép ennek örül, mert ez jó időt jelent. Bárcsak vasárnapokuk kívül is történék ilyesmi! Ohajtja magában.

9. Hétfő. — Szájásdi úrnak megszövik a becsülete; öt forintot ígér annak, a ki megtalálja.

10. Kedd. — Nyomozások tétetek; s kistül, hogy az említett szökevény a városi kórházban tüdővész következtében megszünt élni.

11. Szerda. — Fleetwood angol optikus oly szemüveget talált föl, melylyel a csalókat, tolvajokat és farzeusokat föl lehet ismerni. E hirre igen sok, különben derék, becsületes ember a szobájába zárkozik. Azt mondják: nem egészséges e meleg időben künn járkálni.

12. Csütörtök. — Baja városa igen szép előrelátást tanusít; midőn azon esetre, ha a Sugovica ki találna önteni, új medret készített neki — a fűtcán.

13. Péntek. — Valaki novellát ír, mely így kezdődik: „Élt N. városban egy üres fejű fiatal ember.“ Mire N. város dandyjei föllázadnak és bepörölik a szerzőt, hogy őket értette, midőn így szölt.

14. Szombat. — A magyar akadémia elhatározza, hogy nagyszerű palotát fog építeni. Valaki indítványba hozza, hogy rajzoltassák le a bajai — városházat és annak mintájára építsék; mert ezen épület ritkítja párját Európában.

Nyiltér.

(A „Nyiltérben“ minden alapos és nem álnévtől eredő panasz és magánvita fölvétetik. Ezekért a szerkesztőség csak a sajtóhatóság előtt felelős. Egy sornak díja 15 ujkr.)

Válasz a „több fürdő vendégnek.“ Igen óhajtanám ismerni azon több fürdő vendéget, kik ellenem nyilvános panaszszal léptek föl; mert tudommal az a „több“ voltaképen csak „egy“, mivel szót alig érdemlő összeütközésbe jöttem. A tényállás következő: X ur fürdőt rendelt és pedig az elsőt, azon meghagyással, hogy, mihelyt a fürdő megürül, az vele, ki addig a kioszkban fog várakozni, közöltessék. Utána öt percelt jött Y asszonyosság; szinte első fürdőt rendelt (megjegyzendő, hogy két első fürdő van; az innesső és a tulsó oldalon); a fürdő egész készséggel megígértetett. Három negyedórai várakozás után megürült az első innesső fürdő s az a megrendelés sora szerint X urnak átadatott, Y asszonyosság pedig a tulsó első fürdő megürülésének elvárására fölkeretett; mire Y asszonyosság fölötté megnehezelt; de, mint világos, nem azért, hogy ő mellőztetett; hanem ép azért, mert az ő kedvéért más fürdővendég nem mellőztetett. E szerint a vádló fájdalom nem az, mit panaszol, hogy t. i. fürdőmben személyválogatás van, hanem az ellenkező, azaz: hogy nincs személyválogatás; mert, ha az ő kívánsága szerint cselekedtem volna, akkor esném a személyválogatás hibájába. Meg kell még jegyzennem, hogy bánásmódom a közönség irányában tiszteletteljes és ildomos; s még azon esetre is az volna, ha nem volnék fürdőtulajdonos, hanem fürdővendég. A vádló ur alkalmasint aljas szolgáltszást vár, midőn e tekintetben megtámadja személyemet; pedig ezt tenni soha sem fogom, mert az voltaképen tökéletesen mindegy: én árulom a fürdőt, ő adja érte a pénzt; vagy: ő árulja a pénzt, én adom érte a fürdőt. Szolgai csúszást attól lehet követelni, kinek borrhavalt szoktunk nyújtani. Fölhívom az egész t. fürdői közönséget; nyilatkozzék, a kinek vádjá van eljárásom ellen, s mihelyt alapos váddal csakugyan „több fürdő vendég“ fog fölléphetni, azonnal mint ez úzletre alkalmatlan, bezáratom fürdőmet.

Novák József, fürdő tulajdonos.

Szerkesztői üzenetek.

Baja. H. S. urhölgynek.

A napokban egy csomag érkezett a szerkesztőséghez, melyben egy batiste-claire zsebbevaló volt, rajta H. S. góthbetűk. A zsebkendőhöz következő sorok voltak mellékelve:

„Duetto!

(Éneklék jul. 1-én, a lövészkeretben.)

Signora Vesztedina: (con tristizia.)

Elvesztettem keszkenőmet;

Megver anyám érte!

Signora Találdino: (con amore.)

Barna legény megtalálta,

Csókot kíván érte!“

Pécs. A „Bölcsesség vigasztalása“ írójának. Ön azt mondja, hogy még fiatal. Egy valaki meg azt mondta, hogy: a bölcsességfogai nem esnek az orrvérzés korszakába.

Pest. K. J. úrnak. Tudja ön minő tánc volt a görögöknél a „bibasis“? Ön valósággal ezt a bibasist járja. Mást akar lefőzni és magamagát főzi le.

Baja. „Anathemat mondok az egész világra!“
Meg a rosz versekre s fűzfá poétákra!

Szabadka. F. I. Nagyon jó lesz, s egyszerre elég is; különösen szeretnök ha olyan Horatiésféle stílusban írál, azaz, a mennyire lehet, röviden.

Zenta. Vojnits Livius urnak. Tudósításait kérjük.

Futak. Mezey L. urnak. Igóretére emlékezni fogunk.

Béreg. Kapetánovics urnak. Megkaptuk, igen köszönjük.

Kalocsa. Kasinónak. Sziveskedjék a társulat lapunk számára egy rendes levelezőt megnyerni, ki hetenkint, vagy legalább minden két hétben egyszer a kalocsai eseményekről tudósítani sziveskednek. Bizunk a társulat közügy-szeretetében.

Rigica. Kovács Nep. János. Mindent megkaptunk. Ön valóban lekötelez bennünket. Az 1. számot újra megküldtük.

Szabadka. Antunovits József, Czorda Bódog és Mukics Ernő urnaknak. Igen fontos és hosszú magánlevelet írunk, azért késtünk ekkorig.

K. Baja. Ön múltkor Naplónkban „per analogiam“ találva érzi magát. Ne tegye. Az „ugorkafán termett“ kifejezés az idétlen gögöt sújtja, mely bármennyire uralkodjék is, mi önt annak uralma alól emancipálva hisszük. Továbbá az ott szóban levő egyén saját arcképét törölte el. Ön ezt nem tevé. Az, kinek ön arcképét eltörölte, oly jeles ősi család sarja, hogy minden satira fölött áll. E nyilatkozattal tartozunk az igazságnak és ön iránti őszinte becsülésünknek.

Küla. Trencsényi József urnak. Megkaptuk. Köszönetüiket.

Felelős szerkesztő: Kolmár József.

HIRDETÉSEK.

6419./XII.

Épület - eladás.

A nagyméltóságú szerbbánati cs. k. országos pénzügyhatóság f. é. május 13-án 8522-196 szám alatt kell határozata nyomán a következő, Baracska helységben fekvő álladalmi épületek, a hozzá tartozó háztelkek, és kertekkel együtt f. é. július 10-én délelőtti 10 órakor árverés útján a helyszínén eladni fognak; úgy mint

1-ör. A nagy magtár, 100 ezer mérő gabnára, pincével, hat padlás emelettel, igen szilárd jó anyagból készült, egész jó karban levő épületfával, anyag értékű becsára 9052 ft. 38 $\frac{1}{2}$, kr. o. é.

2-ör. A tisztartósági lak, szilárd anyagból, hat lakszoba, konyha, éleskamra, és pincével, ezenkívül egy mellék épület, egy cselédszoba, konyha, 2 istálló, és egy kocsiszinnel. Ezen egész jó karban lévő épület, hozzá tartozandó 2949 \square öblből áll telkel 3551 forintra, és 60 kr. o. é. becsültetett.

3-ör. A magtárnak, és inokilak 8 szoba, 2 konyha éleskamra, pince, és két istállal 4180 \square öl udvar, és kerttel, becsérteke 2264 ft. o. é. E három épületeknek eladása egyenkint, felsőbb jóváhagyás fenntartása mellett, történik. Az árverésnél 10 százletű bantápnéz leteendő a vételár részletenkint lefizethetősére pedig telekkönyvi biztosíték mellett, legfőlebb három évi határidő fog megengedtetni, A további eladási feltételek az alúlrít cs. k. kerületi pénzügy igazgatóságnál megtekinthetők. A cs k; kerületi pénzügy igazgatóság. Zomborban, június 5. 1860. Koráb. (3-3 51).

Alúlrít ajánlja a t. c. közönségnek nagyválasztékú

szemfüdeleit,

az azokhoz tartozó párnakkal a legolcsóbb áron, t. i. 1 ft. 30 krtól egész 52 ftig, o. é. Halottkötösök is kaphatók férfiak és nők számára.

Seszler Ernő,
(3-3 52). kéményseprőutca, 190 sz.

Gulya eladás.

A bajai uradalom gazdasági kormányzósága részéről hirül tétetik, hogy a bajai nagysumári erdő alsó részén a bikityi út melletti legelőn lévő Uradalmi Gulya mely áll

28 db öreg,

16 db ötödfü,

23 db negyedfü,

2 db harmadfü tehenekből,

11 db. tavali, és

13 db. idei Űsző borjubból,

folyó július hó 20-án a hely színén tartandó árverésen, darabonként is, eladni fog. A venni szándékozók, azonnali készpénz lefizetése mellett szívesen meghivatnak.